

Sygn. akt II Ca 386/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Sylwia Kornatowicz
Sędziowie:	SO Sabina Ziser (sprawozdawca) SO Robert Figurski
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 25 marca 2014 roku

sygn. akt VII C 299/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 386/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 marca 2014r. Sąd Rejonowy w Legnicy zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. K. kwotę 5.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2013r. oddalając jednocześnie dalej idące powództwo (powódka domagała się zapłaty kwoty 10.200,00 zł). Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa prawnego oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 555 zł tytułem zwrotu kosztów

procesu. Brakującymi kosztami sądowymi Sąd obciążył strony po połowie nakazując każdej z nich uiszczenia kwoty po 161,28 zł.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd pierwszej instancji wskazał, że sporna pomiędzy stronami pozostawała wysokość należnego powódce zadośćuczynienia za następstwa wypadku komunikacyjnego z dnia 3 lipca 2012r. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd powołał art. 445 par. 1 kc w zw. z art. 444 par. 1 kc wskazując, że z zebranych w sprawie dowodów w postaci dokumentacji lekarskiej oraz opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz opinii biegłych z zakresu psychiatrii o psychologii wynika, że stwierdzono u powódki uraz skrętny kręgosłupa szyjnego bez następstw i zaburzenia stresowe pourazowe. Stwierdzono niewielkie ograniczenie ruchomości w odcinku lędźwiowym kręgosłupa bez zaburzeń ruchomości w odcinku szyjnym. Po krótkotrwałym leczeniu trwającym ponad miesiąc przywrócono prawidłową funkcję tkanek okołokręgosłupowych. Powódka odczuwa silny lęk przed jazdą samochodem a jednocześnie sytuacja życiowa wymusiła na niej konieczność codziennych dojazdów do pracy (35 km) co powoduje jej funkcjonowanie w ciągłym napięciu. Do tej pory nie wozi dziecka samochodem gdyż myśl, że coś mogłoby mu się stać paraliżuje ją. W związku z wypadkiem doznała 2% uszczerbku na zdrowiu w postaci przewlekłych zaburzeń stresowych. Rokowania na przyszłość są pomyślne choć objawy mogą się utrzymywać przez dłuższy czas. Wszystkie to okoliczności spowodowały, że Sąd Rejonowy uznał żądanie powódki za wygórowane i z żądanej kwoty 10.200 zł zasądził kwotę 5.000 zł uznając, że łącznie kwota 6.800 zł (wraz z wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 1.800 zł) stanowić będzie w realiach niniejszej sprawy, adekwatne zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Z rozstrzygnięciem powyższym w części, tj. co do punktu I wyroku w zakresie kwoty 2.800 zł z ustawowymi odsetkami oraz co do punktu III, IV, V i VI wyroku nie zgodziła się strona pozwana wnosząc apelację, w której zarzuciła naruszenie prawa materialnego art. 445 par. 1 kpc poprzez jego błędną wykładnię polegającą na ustaleniu zadośćuczynienia w rażąco wygórowanej wysokości. Wskazując na powyższe domagała się zamiany wyroku poprzez oddalenie powództwa ponad kwotę 2.200 zł oraz stosunkowe rozdzielnie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega oddaleniu.

Przyznanie przez Sąd odpowiedniej sumy zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, na podstawie art.445§1 k.c. w zw. z art.444§1 k.c. jest kwestią wysoce oceną i zależy od uznania sędziowskiego, dlatego modyfikacja zasądzonej kwoty może nastąpić jedynie w przypadku naruszenia kryteriów jej ustalania, niewspółmiernego zawyżenia czy też zaniżenia tej kwoty (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4.02.2008 r., III KK 349/07, Lex nr 395071 oraz z dnia 5.12.2006 r., II PK 102/06, OSNP 2008/1-2/11). Na wysokość zadośćuczynienia określonego w przepisie art. 445§1k.c. ma wpływ nie tylko procent trwałego uszczerbku na zdrowiu poszkodowanego, lecz i inne okoliczności takie jak ból fizyczny, czas trwania leczenia, rodzaj zabiegów koniecznych do przywrócenia zdrowia oraz ich uciążliwość dla poszkodowanego, jak również szereg innych okoliczności dotyczących wpływu doznanych cierpień i urazów na dotychczasowe życie zawodowe i osobiste. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd Rejonowy nie naruszył tych kryteriów, a ustalona łączna kwota zadośćuczynienia – 6.800 zł nie jest zawyżona w stosunku do rozmiaru doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, czasu i intensywności trwania cierpień. Niewątpliwie wypadek, jakiemu powódka uległa był dla niej traumatycznym przeżyciem, który zdeorganizował jej życie na kilka tygodni i wiązał się z utrudnieniami w dotychczasowym trybie życia. Powódka w tym czasie miała kilkumiesięczne dziecko zaś przebyty uraz utrudniał jej codzienną opiekę nad nim – karmienie, noszenie, wychodzenie na spacer. Wprawdzie biegły z zakresu ortopedii nie stwierdził trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki jednak jej rehabilitacja i dochodzenie do zdrowia trwało ponad miesiąc, przy czym do dnia dzisiejszego powódka odczuwa silny lęk przed jazdą samochodem, czego konsekwencją jest 2% uszczerbek na zdrowiu w postaci przewlekłych zaburzeń stresowych. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku w sposób zrozumiały przedstawił wszystkie okoliczności, które złożyły się na ocenę Sądu, która z pewnością nie narusza zasad sędziowskiej oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji przyznane powódce odszkodowanie nie jest rażąco wygórowane, co powoduje nieskuteczność zarzutu naruszenia przepisu art. 445 par. 1 kc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc, jako pozbawioną uzasadnionych podstaw prawnych.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydane zostało na podstawie art. 98 par. 1 kpc w zw. z par. 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. par. 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych(...).